

Opgaven udleveres til følgende EKA'er: EKA 421152E002		Hovedområde: BSS /Jura	
Prøvens navn: Civilproces			
Opgavetype: Alm. opgave			
Antal sider i opgavesættet (inkl. forsiden): 9			
Eksamensdato: 13. december 2023		Fra kl. 9.00	Til kl. 13.00
Eksamenslokale:			
Tilladte hjælpemidler: Alle – herunder batteridrevet pc som opslagsværk og internetadgang			
Materiale, der udleveres til eksaminanden: Intet ud over opgaveteksten			

Karakteropslag dato:

Senest 26.01.2024

Opgave 1

De to veninder, Simone Sørensen og Miriam Melchior, som begge var bosat i Kolding, havde planlagt at rejse rundt i Sydamerika i 3 måneder efter eksamen i den store formueret.

Ferien skulle starte på Galapagosøerne, hvor Simone på vegne af hende og Miriam gennem Nordjysk Rejsebureau A/S havde booket en kombineret cruise- og dykkertur ved det lokale dykkerselskab, Dive Iguana Ltd. Dykkerturen var en del af en større pakke, som Simone og Miriam havde købt ved Nordjysk Rejsebureau A/S, der også indeholdt aktiviteter i bl.a. Peru og Argentina. Simone og Miriam havde i den forbindelse haft tre teamsmøder med en medarbejder ved Nordjysk Rejsebureau A/S, der havde hjulpet dem med at planlægge turen, herunder ved at komme med forslag til aktiviteter, rejseplan m.v. I alt havde Simone og Miriam hver betalt 46.500 kroner.

Kort efter ankomsten til Galapagos gik det imidlertid galt. På det første dyk fik Simone et ildebefindende. Miriam måtte hurtigt hjælpe hende af udstyret, som blev kastet på båden. Det viste sig, at Simone var steget for hurtigt op og havde fået dykkersyge. Simone og Miriam måtte derfor ændre deres rejseplaner, så de undgik højder over 1.500 m. De måtte bl.a. aflyse det meste af rundrejsen i Peru og herunder turen til Machu Picchu, der havde kostet 37.000 kroner. Simone orienterede Nordjysk Rejsebureau A/S herom, og veninderne færdiggjorde turen.

Da Simone kom hjem, fik hun imidlertid et chok. Veninderne havde aftalt med Nordjysk Rejsebureau A/S, at selskabet skulle booke afbestillingsforsikringer. Simone havde derfor troet, at veninderne ville få alle penge tilbage for turen til Machu Pichu. Det viste sig nu, at Nordjysk Rejsebureau A/S ved en fejl ikke havde tegnet forsikring, og pengene var derfor tabt.

Dagen blev endnu værre, da Simone åbnede sin e-boks og så, at hun var blevet stævnet ved Retten i Kolding af Dive Iguana, der mente, at hun havde ødelagt dykkerudstyr for 18.000 kroner.

Simone rettede derfor henvendelse til advokat Andersen og bad ham om at stævne Nordjysk Rejsebureau A/S samt svare i retssagen mod Dive Iguana.

Andersen indleverede den 10. marts 2023 stævning mod Nordjysk Rejsebureau A/S ved Retten i Hjørring, hvor Andersen vidste, berammelsestiderne var korte. Firmaet havde godt nok hovedkontor i Aalborg, men selskabet havde i mere end 1 år ladet medarbejdere arbejde fra "hjemmekontorer", dvs. fra deres egen bolig. Nordjysk Rejsebureau A/S havde i den forbindelse udstyret alle medarbejdere, der afsatte et dedikeret rum til kontor og arbejdede hjemmefra mindst 3 dage ugentligt, med internet, computer og dockingstation. Andersen mente derfor, at stævning kunne indleveres i Hjørring, hvor den medarbejder, der havde håndteret både dialogen med Simone og bestillingen af rejsen, havde hjemmekontor.

I stævningen, der var indleveret på vegne af Simone Sørensen, nedlagde han påstand om betaling af 93.000 kroner, idet han gjorde gældende, at Simone og Miriam var berettiget til at hæve aftalen med selskabet og kræve det fulde beløb tilbage.

I et rettidigt svarskrift gjorde Nordjysk Rejsebureau A/S gældende, at der ikke var værneting i Hjørring, og at sagen under alle omstændigheder skulle afvises, fordi sagen burde være anlagt af Simone og Miriam i fællesskab.

Retten i Hjørring udskilte begge spørgsmål til særskilt behandling på skriftligt grundlag. Ved dom af 7. juli 2023 fastslog Retten i Hjørring, at der var værneting ved Retten i Hjørring, men afviste samtidig Simones påstand med henvisning til, at Simone ikke havde fået samtykke til at føre sagen for Miriam.

Andersen, der mente dommen var "klart forkert", indleverede straks ankestævning, hvori han i det hele henviste til skriftvekslingen for byretten. I et rettidigt ankesvarskrift nedlagde Nordjysk Rejsebureau A/S påstand om stadfæstelse.

Ved dom af 10. december 2023 stadfæstede Vestre Landsret Retten i Hjørrings dom.

I sagen ved Retten i Kolding gjorde Andersen i et rettidigt svarskrift over for Dive Iguana gældende, at det ikke var bevist, at selskabets udstyr var ødelagt. Hvis udstyret var ødelagt, måtte det være Miriam, og ikke Simone, der havde ødelagt det. Dive Iguana procestilvarslede på den baggrund Miriam, men foretog sig i øvrigt ikke yderligere.

Under hovedforhandlingen afgav både Miriam og Simone forklaring. Begge forklarede, at Miriam havde håndteret udstyret, men at de i øvrigt mente, at hun havde behandlet det forsigtigt. Ved dom af 12. september 2023 frifandt Retten i Kolding Simone. Det fremgik af dommen, at:

”Retten finder det godtgjort, at Dive Iguanas udstyr på turen blev ødelagt. Retten finder det videre godtgjort, at værdien heraf var kr. 18.000. Retten finder imidlertid på baggrund af de afgivne forklaringer at måtte lægge til grund, at skaden var forårsaget af Miriam Melchior. Sagsøger, Dive Iguana, kan derfor ikke gives medhold i det indtalte krav. Thi kendes for ret: Sagsøgte, Simone Sørensen, frifindes”.

Den 17. september 2023 ankede Dive Iguana dommen, og ved ad citationsstævning af 22. september 2023 anmodede selskabet om tilladelse til at inddrage Miriam i ankesagen.

Dive Iguana henviste til, at de to veninder havde booket turen sammen, at selskabet herudover havde procestilvarslet Miriam, og at Miriam havde afgivet vidneforklaring i byretten, hvor hun selv havde forklaret, at det var hende, der havde håndteret udstyret. Selskabet mente derfor, at det måtte være berettiget at inddrage hende i sagen.

Ved retsbog af 1. december 2023 afviste landsretten ad citationsstævningen og afviste herefter anken i medfør af retsplejelovens § 368 a.

Spørgsmål

1. Var Retten i Hjørrings afgørelse af 7. juli 2023 om værneting korrekt?

- 2. Var landsrettens dom af 10. december 2023 korrekt?**
- 3. Burde landsretten have tilladt Dive Iguana at adcitere Miriam Melchior?**
- 4. Vil Retten i Koldings dom af 12. september 2023 have retskraft under en sag anlagt af Dive Iguana mod Miriam Melchior?**

Opgave 2

Hansen ejede virksomheden Telebrug, der rådgav virksomheder om markedsføring på de sociale medier. Da der i en periode forsvandt ti computere, selv om der ikke havde været indbrud i virksomheden, undersøgte han sammen med nogle medarbejdere selskabets bygning. De fjernede en løs gipsplade i loftet i et lokale, der blev brugt til lager, og på loftet fandt de ti computere, der var blevet tømt for hardware. Det måtte ifølge Hansen betyde, at en eller flere medarbejdere efter at have taget hardwaren havde gemt computerne kabinetter på loftet.

Da der kun var adgang til lageret gennem et lokale, der blev brugt som kontor for Nielsen og Pallesen, måtte det ifølge Hansen være dem, der havde taget hardwaren. Hansen anklagede dem derfor for tyveri, og det førte til en noget ophedet diskussion. Pallesen blev på et tidspunkt så ophidset, at han løftede sin computer fra bordet for derefter at kaste den ned på gulvet. Hansen bortviste efter dette både Nielsen og Pallesen.

Hansen anmeldte dem efterfølgende til politiet, og Nielsen blev dømt for tyveri i forhold til de ti computere. Politiet fandt derimod ikke grundlag for at rejse tiltale mod Pallesen for tyveri, og han vedtog en bøde for hærværk i forhold til den computer, han havde kastet ned på gulvet.

Nu var der efter Hansens opfattelse kun spørgsmålet om erstatning tilbage. Han sendte derfor en mail til Nielsen og Pallesen med krav om erstatning, idet han havde betalt 10.000 kroner stykket for nye computere. Nielsen skulle således betale 100.000 kroner, mens Pallesen skulle betale 10.000 kroner for den ødelagte computer. De protesterede begge mod kravets størrelse, og Hansen bad nu selskabets advokat, Thomsen, om at anlægge sag mod dem.

Thomsen overvejede, om det ville være hensigtsmæssigt, at kravene blev kumuleret eller på anden måde behandlet sammen, men kom til sidst til det resultat, at der ikke var tilstrækkeligt grundlag for det. Hun indleverede således separate stævninger til Retten i Aarhus med påstand om betaling af 100.000 kroner og 10.000 kroner mod henholdsvis Nielsen og Pallesen.

Nielsen henvendte sig til advokat Sahim, der rettidigt indleverede svarskrift med påstand om frifindelse mod betaling af 60.000 kroner, idet han gjorde gældende, at der var tale om ældre computere, der alene havde en gennemsnitspris på 6.000 kroner.

Pallesen havde i mellemtiden henvendt sig til sin fagforening, idet der efter Pallesens opfattelse ikke var grundlag for at bortvise ham. Han talte hos fagforeningen med stud.jur. Gregersen, der heller ikke mente, at der var tale om en tilstrækkelig alvorlig misligholdelse til at begrunde en bortvisning. Hun ville derfor gerne føre sagen for Pallesen. Han var lidt betænkelig – hun var trods alt kun stud.jur. – men efter lidt overvejelse underskrev han en aftale, der bl.a. havde følgende indhold: ”Stud.jur. Gregersen fører sagen om min bortvisning for Retten i Aarhus”.

Gregersen indleverede herefter rettidigt svarskrift med påstand om frifindelse, idet hun gjorde gældende, at computeren ikke var gået i stykker, og at der under alle omstændigheder var tale om en ældre computer, der ikke havde nogen værdi, idet den alligevel snart skulle udskiftes. Hun nedlagde samtidig påstand om dom for betaling af 45.000 kroner – svarende til en måneds løn – idet hun gjorde gældende, at bortvisningen var uberettiget.

Gregersen anmodede endvidere retten om at sammenlægge sagen mellem Hansen og Pallesen med sagen mellem Hansen og Nielsen. Thomsen og Salim protesterede over for retten mod sammenlægningen. De gjorde i den forbindelse gældende, at sagerne ikke skulle behandles efter samme processuelle regler, og der var under alle omstændigheder ikke en tilstrækkelig sammenhæng mellem de forskellige krav i sagerne.

Retten traf på skriftligt grundlag afgørelse om, at begge sager skulle behandles efter reglerne om behandling af sager om mindre krav, og at sagerne skulle sammenlægges.

Hansen havde gemt den computer, som Pallesen havde kastet ned på gulvet, men derimod ikke de kabinetter, der var blevet gemt på loftet. Han henvendte sig nu til Frederiksen, der ofte blev brugt som sagkyndig i it-sager. Frederiksen undersøgte på et besøg i Hansens

virksomhed computeren, og Hansen anmodede ham i den forbindelse om at oplyse, om computeren stadig virkede, og prisen for en tilsvarende computer. Han anmodede endvidere Frederiksen om at oplyse gennemsnitspriserne på 2, 4 og 6 år gamle computere svarende til dem, der var blevet stjålet. Frederiksen udarbejdede herefter en erklæring med de oplysninger, som Hansen havde anmodet om. Thomsen fremlagde denne erklæring i sagen.

Sahim og Gregersen protesterede mod erklæringens fremlæggelse, idet de gjorde gældende, at en eventuel sagkyndig erklæring skulle indhentes efter de relevante regler i retsplejeloven om sagkyndig bevisførelse.

Retten traf på skriftligt grundlag afgørelse om, at erklæringen kunne fremlægges under sagen.

Der blev herefter gennemført en hovedforhandling, og Hansen fik i en efterfølgende dom medhold i sine påstande over for både Nielsen og Pallesen, mens han blev frifundet for Pallesens påstand om betaling af 45.000 kroner. Gregersen forsøgte at få fat på Pallesen, men han reagerede ikke på hendes mails, og kort før ankefristens udløb ankede hun derfor for en sikkerheds skyld dommen.

Da Pallesen hørte det, rettede han henvendelse til Gregersens chef, Eliassen, og meddelte noget frustreret, at han allerede, da han modtog dommen, besluttede sig for ikke at fortsætte sagen. Når han ikke havde svaret, skyldtes det således, at han ikke ønskede at anke dommen. Eliassen gennemgik herefter sagen, og da Gregersen mødte på arbejde næste dag, skældte Eliassen hende voldsomt ud. Gregersen burde efter Eliassens opfattelse ikke have anket dommen, og anken ville under alle omstændigheder blive afvist, idet Gregersen hverken var advokat eller havde møderet for landsretten.

Spørgsmål

- 1. Er rettens afgørelse om at behandle sagerne efter reglerne om behandling af sager om mindre krav rigtig?**
- 2. Er rettens afgørelse om at sammenlægge sagen mellem Hansen og Pallesen med**

sagen mellem Hansen og Nielsen rigtig?

- 3. Er rettens afgørelse om, at erklæringen kunne fremlægges under sagen, rigtig?**
- 4. Er Eliassens kritik berettiget?**